

til Indkjøb af Driftsmateriel ved de jydsk-syenske Baner, og endelig det ikke ubetydelige Beløb, som af Staten deels forskudsvis deels endelig er anvendt til Expropriationsudgifter. Derfor man sammenlægger alle disse Beløb, vil man komme til det Resultat, at Statsjernbanerne ved Udgangen af dette Finantsaar ville have kostet tilnærmelsesvis 20 Mill., mellem 19 og 20 Mill. Rd. Det er det Beløb, for hvilket dette tvivlsomme Activ indtil Videre maa opføres. Det forekommer mig, at naar man holder disse henved 20 Mill. frem imod den af det ærede kongevalgte Medlem angivne Tilbagegang i Statskassens Stilling — jeg troer, at han betegnede det som et Deficit — saa kan man med noget større Sindsro finde sig i det af ham angivne Tilbagefridt, selv om man ikke vil være saa sangvinsf, som jeg naturligtvis ikke kan forlange, at alle Medlemmer skulle være, at man regner disse 20 Mill., som ere anvendte paa Jernbaneanlæg, som et fuldvægtigt Activ, Noget, jeg naturligtvis ubetinget maa fastholde, at det er. Der er dog en ikke ubetydelig Deel af disse henved 20 Mill., som af Enhver, jeg er overbevist om endog af det ærede kongevalgte Medlem, maa betragtes som et fuldgyldigt Activ. Dertil regner jeg f. Ex. det Beløb af mellem $\frac{1}{2}$ og 1 Mill., som i Genhold til en i forrige Rigsdagssamling vedtagen Lov bliver at refundere af Fyens og Sjællands Hartkorn og Kjøbstæder. Der kan ingen Tvivl være om, at det er et fuldgyldigt Activ. Det indflyder ganske vist først i Statskassen i Løbet af 5 å 8 Aar, men at det vil indflyde deri, derom kan der fornuftigtvis ikke være Spørgsmaal. Ligeledes forekommer det mig, at de omtrent $2\frac{1}{2}$ Million — Tallet har jeg ikke nøiagtig for mig — som ere anvendte til at erhverve Driftsmateriel paa de jydsk-syenske Baner, maae betragtes som et fuldvægtigt Activ; thi det Beløb, som er sat i dette Driftsmateriel, maae vi forlods forrente med 4 pCt. + $\frac{1}{10}$ af Jernbanetraderne indtil det Dieblif, da vi indløste Materiellet. Det er altsaa, om jeg saa maa sige, ligefrem en Gjæld, der derved bliver indfriet. Endelig forekommer det mig dog aldeles utvivlsomt, at naar Jernbanerne overhovedet give Overtagelse, og det viser ikke

alene Budgetterne, men, hvad der er mere, ogsaa Regnskaberne, saa maa ogsaa selve Jernbanen ubetinget regnes for et Activ. Der kan være Spørgsmaal, om det bør opføres med den fulde Anlægs-capital eller ikke, men at det er et Activ, at der stikker en Værdi deri, at Staten har forøget sin Formue ved at anlægge disse Jernbaner, derom kan der dog ikke være nogen som helst Tvivl. Det glædede mig at høre den Udtalelse eller, jeg kan vel sige, Paaskjønnelse fra det ærede Medlems Side, at Jernbaneudgifterne paa næste Aars Finantslov ere opførte med et ogsaa efter hans Mening moderat Beløb. Det er jo let at see, at det hele Beløb, som er foreslaaet til Nybygning af Jernbaner — det vil sige selve Anlægget af Jernbanerne — kun er mellem 1,300,000 og 1,400,000 Rd. — Det ærede Medlem for 10de Kreds (Sjæsen) yttrede blandt Andet det Dvske, at ogsaa Postdampskibene eller i alt Fald Forbindelsen over Store Belt skulde overtages af Bestyrelsen for den jydsk-syenske Jernbanes Drift. Jeg skal ikke indvende Noget imod Henfigtsmæssigheden i og for sig; men jeg skal dog udtale, at jeg ingenlunde er begjærlig efter at overtage denne Dampskibsart, der kun yderligere vilde tyngge paa Jernbanebudgettet. Det vil jo ikke være det ærede Medlem ubekendt, at Dampskibsforbindelsen over Lillebelt tynger paa Jernbanernes Budget med en Sum af over 20,000 Rd. om Aaret, uden at Indtægterne af Transporten over Beltet i nogen Maade svare til denne Udgift, og jeg formoder, at noget Eignende vilde blive Tilfældet med Farten over Storebelt. — Naar det ærede Medlem rettede det Spørgsmaal til mig, hvad der egentlig vil blive at reparere paa Kjøbstadshavnene, naar man lader hver enkelt Havn for sig betale den tekniske Assistance, den maatte kunne trænge til, og som man maatte kunne indrømme den, saa skal jeg dertil bemærke, at der dog bliver Inspectionsudgifterne tilbage. Det forekommer mig aldeles indlysende, at skal det overhovedet have nogen Betydning, at Budgetterne for de communale Havne skulle indsendes til Gjennemsyn i Indenrigsministeriet, og at Ministeren kan paalægge Communerne at foretage Forandringer i disse Budgetter, maa man